

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Caput VII. Qui Onesiphorus templi custos in Sanctum peccarit, ab eoque
idcirco fuerit punitus a.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

A ἔργον ὡς διαφημισθῆναι λοιπὸν κατὰ πάσης τῆς πόλεως τὴν ποικίλην τοῦ Ἀδελφοῦ κηδεμονίαν, καὶ τὴν Σεβέρεστον πρόνοιαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. Ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀθανάτῳ πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

chiepiscopo, noti obtulerunt, ex quibus statim pulcherrimum illud, quod hodieque cernitur, opus fuit exstructum, ita ut tandem per omnem civitatem divulgaretur diversa certaminum Victoris cura providentiaque, Deo accepta in Christo Jesu domino nostro. Quia eidem convenit gloria, honor et adoratio cum Patre immortalis et sanctissimo vivificanteque Spiritu nunc et semper et in secula seculorum. Amen.

A. JOANNE
THESSAL. AR-
CHIEP.

ANNOTATA.

a Quæ hoc capite continentur, hicque e solo bibliothecæ Vaticanæ codice 821, quod e codice Ms, olim Mazarinæo, descripta penes nos non existant, traduntur, a folio 58 usque ad fol. 63 in litterario istoc monumento occurrunt, sequenti istoc, Ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου θρόνου, de throno argenteo, titulo eis præfixo; hunc porro ego in alium, hic positum, qui, quid in subjecta narratione memoriæ prodatur, nonnihil distinctius exponat, mutavi, quod et ante pleræque alia, quæ conscriptos de Sancti miraculis libros constituunt, capita faciendum eodem ex fine duxi.

b Cum ex antecedentibus omnibus capp., eodem, quo in codice olim Mazarinæo, ordine hic a nobis exhibitis, unicum proxime præcedens archiepiscopi cuiuspiam meminerit, in eoque non de alio, quam de Eusebio, cathedram Thessalonicensem, Mauritio imperante, seu ante annum 602, quo hic obiit, moderato, sermo instituitur, consecrarium fit, ut per archiepiscopum illum, e quo quæ hic narrat, sese audivisse, Joannes ait, non alium, quam eundem Eusebium, Thessalonicensem archiepiscopum intelligat, licet interim id e nostro, in quo e dicto bibliothecæ Vaticanæ codice caput præsens descriptum tantummodo habemus, codice † Ms. 193 palam esse haud possit, quod hic nec omnia, quæ codex Mazarinæus, suppeditet, nec cum hoc conveniat in ordine, quo, quæ suppeditat, proponit.

c Altarium tegmina, quatuor columnis innixa atque in fastigiatam formam educta, sub quibus et Sanctorum corpora (adi Cangium in Glossario mediæ et infimæ Latinitatis ad vocabulum ciborium) recondi solerent, communiter quidem olim ciboria fuerunt; verum quale, quod in Thessalonicensi Sancti nostri templo erat exstructum, ciborium existit, infra a Joanne cap. 10 graphice exponitur.

d Eusebius nempe, Mauritio imperante, Thessalonicensis archiepiscopus; neque enim de alio archiepiscopo antea locutus fuit Joannes.

e Per hoc vocabulum verosimillime hic intelligitur sedes seu cathedra, quam Thessalonicensis archiepiscopi, cum ædem, S. Demetrio Thessalonicæ sacram, adirent, occupare in hac solerent.

f Quidquid huc usque cap. præsentis Joannes narrat, totum id apud Mabillonium tom. 1 Veterum Analectorum pag. 74 et binis seqq. paulo contractius expositum invenies. Ut porro et de tempore, quo id evenerit, aliquid dicam, sub Eusebio, qui Thessalonicensem cathedram, Mauritio imperante, moderatus est, evenisse, ex iis, quæ mox ad litt. b et d annotari, manifestum est; ut proinde seculo sexto senescente verosimillime evenerit.

CAPUT VII.

Qui Onesiphorus templi custos in Sanctum peccarit, ab eoque idcirco fuerit punitus a.

C **A**λλ' οὐδ' ἐκεῖνο παραλεῖψαι χρεὶν ὑπὸ τοῦ προμνημονευθέντος δαιωτάτου ἀρχιερέως ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἀφηγηθῆναι ἐνάγει γὰρ τὰς ψυχὰς τῶν μετὰ συνέσεως καὶ φόβου Θεοῦ κατακονούτων εἰς τὰ ἀνω φρονεῖν, καὶ μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλ' ὥστε καὶ τὴν ἄφατον τοῦ πανευδόξου Ἀδελφοῦ κηδεμονίαν παρτίστησι, πῶς ποικίλως ἐργάζεται τὴν τῶν αὐτῶ δουλεύοντων σωτηρίαν δι' ἄκρας τῶν ἔργων παραφυλακῆς, μὴ δὲ τοῦλάχιστον προσκίπτειν αὐτοῖς συγχωρῶν. Ὀνησιφόρος ἐτίγχανεν παραμονάριος τοῦ ναοῦ τοῦ καλλινοῦ μάρτυρος Δημητρίου· οὗτος δὲ γίγμα τῆς εὐλαβείας αὐτοῦ καὶ τοῦτο ἐκέκτητο, τὸ φίλον εἶναι γνήσιον τοῦ προλεχθέντος δαιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, τὴν καὶ αὐτὰ δὲ ἀναγνώστου τυγχάνοντος.

60 Μὲν γοῦν τῶν ἡμερῶν πορευθεὶς εἰς τὸν πανάγιον οἶκον τοῦ πανσέπτου Ἀδελφοῦ, εἶπεν τὸν εἰρημένον ἐμπροσθεν τῶν ἀργυρέων θυρῶν τοῦ ἐκείσε λεγομένου κιβωρίου, ἀγαθὴ καὶ σχεδὸν ἄπνου, καὶ τῶν νεκραθέντων

Sed nec illud, quodj a prædicto beatissimo Sarchiepiscopo in ipsa veritate narratum est, præteriri oportet b. Audientium enim cum intellectu Deique timore animas incitat, ut ea, quæ sursum sunt, et non quæ supra terram, sapiant. Cum vero etiam ineffabilem gloriosissimi certaminum Victoris curam commonstret, varie eorum, qui eidem serviunt, salutem, summa in opera animadversione proposita, certo modo operatur, ne minimum quidem eos offendere permittens. Onesiphorus quidam templi Demetrii martyris, pulchris victoriis decorati, erat custos. Hic pietatis suæ et illud habuerat signum, quod germanus prædicti beatissimi archiepiscopi, tunc autem lectoris, esset amicus.

60 Una igitur dierum, cum in sanctissimam certaminum Victoris, maxime venerandi, domum hic esset ingressus, prædictum invenit ante argenteas ibidem existentis, ut vocatur

F
Templi S. Demetrii custos, cum lectore, postea archiepiscopo, amicitia conjunctus, b

A. JOANNE
THESSAL. AR-
CHIEP.

cum ab hoc
fere exanimis in eodem templo aliquando fuisset re-
pertus,

casum hunc,
quod in S.
Demetrium
peccasset,

monitusque
ab eo in somnis, ut sese

emendaret,
in peccatum nihilominus fuisset relapsus,

sibi obvenerat, eidem le-
ctori, postea archiepiscopo, narra-
vit.

tur, ciborii januas mutum ac fere exanimem nihilque a mortuis differentem. Cum autem vir, amici commiserescens, deque re, quæ acciderat, dolens, esset turbatus, ægre admodum post plures horas Onesiphorus ad se reversus, lectoremque, ut genuinum amicum lamentantem lacrymisque fœdatum conspicatus dixit ad eum: Ob idne, quod mihi accidit, mi domine Eusebi, lacrymaris? Eidem autem capite (neque enim præ dolore loqui poterat) annuente dixit: Lacrymari haud debes, sed, si me ames, sepulcrum fode, vivumque me sepeli.

61 Illo vero per mirum sermonem turbato tristisque vultu dicente: Cujusnam rei gratia, frater? Is respondit: Quia in delictum, quali mentem nec juveni aliquando fuisse conspurcatam credas, prolapsus sum, quo etiam certaminum Victorem magnopere irritavi, adeo ut frontem, quo templi ejus vestibulum aspiciam, nedum sanctum ejusdem ac sacratum ciborium attingam, de cetero haud habeam. Cum autem lector, magna ejus dejectione animi conturbationeque mitibus suis adhortatorisque verbis B tunc repressa, ei etiam, ut, quod acciderat, narraret, suavisset, ita dicere incepit: Consuetudinemne, amantissime, quia sacratum illud ciborium cereis intro illuminari oportet, nosti?

62 Novi, ait. Nec illud, dixit Onesiphorus, ignoras, ut quisque, secundum quod habuerit propositum, parvos vel magnos cereos isthic offerat? Ac lector: Et illud verum est. Ego igitur, inquit, ut templi custos, utilius quid et Sancto et mihi (vera enim, cum et Deo cuncta sint nota, predicabo) comparaturum me, ratus, majores quidem cereorum oblatorum statim extinxi, eorum autem loco tenues et parvos comburendos defixi. Mihi igitur peccatori Sanctus in somnis est visus, dulcique immensa ejus demissionis voce dixit: Onesiphore frater, non placet mihi, quod operaris: neque enim, ut unius animæ salus, infinita auri pondera mihi placent; nescisne, rem, quæ offertur, quantum ministerio suo fungens visuique objecta manet, tantum Sanctos, ut pro eo, qui illam obtulit, intercedant, movere C?

63 Cereos igitur, qui offeruntur, ardere sinas, donec alius accedat. Ego autem miser expurgatus meaque peccata recogitans, vanam me vidisse imaginem existimabam. Sanctus enim, aiunt, peccatori haud apparet. Postquam autem bis ac ter similem denunciationem in somno accepi, observare eam studui, quod et faciens usque in hodiernum diem mansi; nocte autem illa quispiam advenit maximos etiam afferens cereos; cum autem orasset, discessissetque vir, cereis, ut Achar Dei donario D, inhivi, cumque, ut eos tollerem ac exstinguerem minoresque eorumdem loco accenderem, gressum moverem, ipsemet Sanctus e sacro conditorio vocem quam maximam emisit, ita clamans ad me: Iterumne eadem?

64 Ego autem miser vocis timore ita de terra ex agitatione sum levatus, ut extra fores fuerim conjectus, ubi et veniens me exanimem et mutum nullumque vitæ indicium habentem invenisti. Hæc quidem sese et vidisse et audivisse, beatus noster et pater et archiepiscopus narravit E; nos autem attendere debemus, quia iis, quæ Dei voluntate a Sanctis ejus precipiuntur, morem gerere nos oportet; si autem id non facimus, eos in propriam nostram jactu-

οὐδὲν διαφέροντα: ὡς δὲ τεθορύβητο περὶ τοῦ φίλου D ὁ ἀνὴρ συμπάσχων καὶ πενθῶν ἐπὶ τῷ συμβάντι, μάλᾳ μάλιστα μετὰ πλείονος ὄρας εἰς ἑαυτὸν ἔλθων ὁ Ὀνησιφόρος, καὶ γνῶσας τὸν ἀναγνώστην ὡς φίλον γνῶσιν πενθούντα, καὶ περιφρονῶν τοῖς δάκρυσιν, λέγει πρὸς αὐτὸν, διὰ τὸ συμβᾶν μοι, κύριε μου Εὐσεβίε, δακρύεις; τοῦ δὲ κατανεύσαντος οὐ δὲ γὰρ λαλῆσαι διὰ τὴν λύπην ἐξίσχυσεν, λέγει αὐτῷ, οὐκ ὀφείλεις δακρύνειν, ἀλλ' εἰ ἀγαπᾷς με, θρύξον μνηστῶν, καὶ ζῶντά με κατέχασον.

61 Τοῦ δὲ διαταραχθέντος ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τοῦ λόγου, καὶ ἀνθρωπῶς ἐρηκτός, τίνας χάριν, ἀδελφεῖ; Ἐκείντος ἀπεκρίνατο, ὅτι περίεστα σφάλματι, οἷον μὴ δὲ μερακίῳ δὴ ἡοῦν περιπεποικῆναι ποτὲ πιστεύεις ἂν, ὡς ὁ καὶ μεγάλως τὸν Ἀδελφόν σου παρόξυνε, ὡς μὴ δὲ πρόσποτον με τοῦ λοιποῦ ἔχειν τὰ πρόπυλα τοῦ ναοῦ αὐτοῦ θεωρήσει, μήτιγε τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ καὶ ἡγιασμένῳ κιβωρίῳ προσφάσαι. Τοῦ δὲ ἀναγνώστου τηλικαῦτα κατασειλάντος τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἄθυμiam καὶ σύγχυσιν διὰ τῶν πράξεων καὶ παρανεστιῶν αὐτοῦ ῥημάτων, καὶ πείσας ἀφηγήσασθαι τὸ συμβᾶν, οὕτως ἤρξατο λέγειν Οἰδοῦ, προσφιλιστάτε, τὴν συνήθειαν, ὅπως δεῖ πάντως κηρῶς καταλάμπασθαι τὸ ἔνδον τοῦ ἡγιασμένου τούτου κιβωρίου; E

62 Οἶδα, φησὶν· καὶ τοῦτο δὲ οὐκ ἀγνοεῖς, ὁ Ὀνησιφόρος ἔφη, ὡς ἕκαστος καθ' ὃ ἂν ἔχει πρόθεσιν, μικροῦς ἢ μεγάλους αὐτότι προσφέρει κηρούς. Καὶ ὁ ἀναγνώστης, ἀληθὲς καὶ τοῦτο· ἐγὼ οὖν, φησὶν, ὡς παραμονὴς νομίσας χρηματικώτερον περιποεῖν τι καὶ τῷ ἁγίῳ καὶ ἑμαυτῷ, τὰ ἀληθῆ γὰρ εἰρῶ, ἔπει καὶ ἅπαντα γνωστὰ τῷ Θεῷ, τοὺς μὲν μεγάλους τῶν προσφερομένων κηρῶν παραχρῆμα ἐσβέννυν, λεπτοὺς δὲ ἀντὶ αὐτῶν, καὶ μικροὺς ἐπίγρυν καίεσθαι. Ὡφθη μοι οὖν ἐν ὕπνῳ ὁ ἅγιος τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ φησὶν τῇ γλυκείᾳ φωνῇ τῆς ἀμείρου αὐτοῦ συγκαταβάσεως, ἀδελφεῖ Ὀνησιφόρε, οὐκ ἀρέσκει μοι ὁ ἐργάζεαι· οὐ δὲ γὰρ μυρία λίτρας χρυσοῦ θεραπεύομαι, ὡς μὲν ψυχῆς σωτηρία· ἢ οὐκ οἶδας ὅτι τὸ προσφερόμενον πράγμα, ὅσον ἐπιμένει λειτουργοῦ καὶ φαινόμενον τοσοῦτον παρορμᾷ τοὺς ἁγίους πρεσβεῖν ὑπὲρ τοῦ προσεγγεῖαντος. F

63 Ἐὰ οὖν τὰ προσφερόμενα τῶν κηρῶν καίεσθαι ἀρχὴν ἂν ἄλλος προσαγάγοι· ἐγὼ δὲ ὁ τάλας δι-
υπνισθείς, καὶ λογισμένος τὰς ἑμαυτοῦ ἀμαρτίας, ἐνόμισα φαντασίαν ἐφορᾶναι, ἀμαρτωλῷ γὰρ φασιν, ἅγιος οὐ κατοπτάνεται: ἐπεὶ δὲ καὶ δις καὶ τρίς τὴν τοιαύτην παραγγελίαν καθ' ὕπνου ἐδεξάμην, ἔσπευσα ταύτην παραφυλάσασθαι, ὃ καὶ ποῖον μεμνημένα μέχρι τῆς σήμερον: τῇ δὲ νυκτὶ ταύτῃ ἦν τις, καὶ μεγίστους λίαν προσάγων κηρούς: μετὰ δὲ τὸ εὐχάσθαι καὶ ἀναχωρήσει τὸν ἄνδρα ἐνεδυμνήτην τῶν κηρῶν, ὡς ὁ Ἄχαρ τοῦ ἀναδήματος, καὶ δὴ ὀρμήσαντός μου τοῦ ἐπάραυ καὶ σβῆσαι αὐτούς, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἀψαι μικροτέρους, αὐτὸς ὁ ἅγιος ἐκ τοῦ ἁγίου σιλιμποδος φωνῆν ἀφῆκεν πᾶν μεγίστην, οὕτως βοήσας πρὸς με: Πάλιν αὐτά;

64 Ἐγὼ δὲ ὁ ἔσθλιος φῆβη τῆς φωνῆς οὕτως ὑψώ-
σθη ἐκ τῆς γῆς τῷ παλμῷ, ὡς ἔξω τῶν θυρῶν ἐκρηφῆναι με, ἐνθα καὶ ἔλθων εὐρέε με ἄπνουν καὶ ἀχαρῆν, καὶ μηδὲ μὲν ζωῆς ἔμψασιν ἔχοντα. Ταῦτα μὲν ἐξηγήσατο ἰδεῖν τε καὶ ἀκηκοῖναι ὁ μακάριος ἡμῶν πατὴρ τε, καὶ ἀρχιεπίσκοπος· ἡμεῖς δὲ προσέγειν ὀφείλομεν, ὅτι δεῖ παιδαργεῖν τοῖς εὐδοκίᾳ Θεοῦ παρὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ προσταττομένοις, εἰ δὲ μήγε, λυπούμεν αὐτοὺς ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν ἄλλεθρῷ· ὁράτε γὰρ εἰς οἶαν ἔξαψιν ἐκίνησεν τὸ πρᾶγμα τὸν ἅγιον, ὡς καὶ ἀναφανδὸν πράξει φωνῇ αἰσθητῇ

A αἰσθητῆ παρασταμένη τῷ παροργίσαντι; ἡμεῖς δὲ ὡς ἔσται ἡ ἀγαθὴ αὐτοῦ ὑπηρεσία καθιστάσα πάντοτε τοῖς αὐτοῦ φιλανθρώποις θελήμασιν, ἐν Χρῆ Ἰῷ τῷ Κυρίῳ, ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα τιμὴ καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ram contristamus. Videtis enim, ad qualem sensum res Sanctum commoverit; ut etiam voce sensibili ad offendentem, cum praesens adstaret, manifeste clamaret; nobis autem propitia erit ejus bonitas, obediens nos omni ex parte faciens benignis ejus voluntatibus in Christo Jesu Domino, quia eum decet gloria, honor et virtus in secula seculorum. Amen.

A. JOANNE
THESSAL. AR-
CHIEP.

ANNOTATA.

a *Caput hoc in codice olim Mazarinæ a fol. 63 usque ad fol. versum 66 suppeditatur sub brevi hoc titulo: Περὶ Ὀνησιφόρου τοῦ παραμοναρίου, De Onesiphoro, templi custode; hic autem titulo paulo prolixiori insignitum e bibliothecæ Vaticanæ codice 821 a nobis exhibetur ob rationem, in Annotatis, cap. præcedenti ad lit. a subnexis, adductam.*

b *Non alium hic, qui, cum præsentis cap. narrata evenere, lector dumtaxat esset, archiepiscopum, quam Eusebium, in Annotatis cap. præcedenti subnexis memoratum, designari, facile ex ibidem dictis colliges, uti et ex narrationis serie hic subjecta, utpote in qua is ab Onesiphoro diserte appellatur Eusebius. Jam vero, cum res ita habeat, hinc certe ante seculi sexti finem ad sedem Thessalonicensem fuerit eVectus, ante ejusdem pariter seculi finem, quod hic de Onesiphoro refertur, evenisse necesse est.*

c *In magnis Græcorum Menæis, in quibus, quæ hic de Onesiphoro etiam narrantur, loco huic respondentia, quæ una cum adornata a me versione Latina huc transfero, sequentia ad XXXVI Octobris leguntur: Ἐπὶ πολὺ καὶ τῶν λαμπάδων ἡμέμων, ἐπὶ πλέον ἰλεῦνται καὶ τὸ θεῖον τῷ προσάγοντι. Θαττον δὲ ἀφαιρουμένων, ὑπομένεται... ἐκείνου τὸν ἔλαιον* τὸ πρᾶγμα. Multis lampadibus accensis, Deus copiosius illi, qui eas offert, fit propitius; celerius autem ablatis, illius misericordiæ opus succiditur; Raderus autem in adornata a sese, quæ penes nos Ms. exstat, Latina Menæorum versione ita in hunc illorum locum, nec immerito, in margine observat: Non videtur hoc ex fide dictum. Deus enim acceptat oblata, prout ab offerentibus fiunt, quibus aliena malitia nihil potest nocere, etiamsi dona furto subducantur. Hinc, quid de Joannis textu, cujus occasione hæc observo, statuendum sit, facile colliges.*

d *Achar seu, ut communius scribitur, Acham e spoliis Jerichuntinis (adi libri Josue caput VII) contra Dei præceptum, qui et Jericho et quæcumque in ea fuerant, anathemate devotenda jusserat, nonnulla surripuit, hincque gravissime, mandante Deo, fuit punitus.*

e *Quidquid ad hunc usque cap. præsentis locum narratur, apud Mabillonium tom. I veterum Analectorum pag. 77 et binis seqq. narratione nonnihil contractiori etiam suppeditatur. Ceterum, cum ob cereos, qui in S. Demetrii honorem accensi fuissent, extinctos atque ablatis punitus fuisse Onesiphorus hic narretur, idque certe, uti ex mox ad lit. b notatis liquet, ante seculi sexti finem acciderit, consecrarium et ex hoc de Sancti miraculis capite est, ut magno is in honore apud Thessalonicenses jam inde ab eodem seculo sexto exstiterit.*

E

* ἂν ἦν
τοῦ ἔλαιου?

CAPUT VIII.

De magna, qua Thessalonicensibus famis tempore Sanctus prodigiose succurrit, sollicitudine ac cura a.

C **Ο**τι δὲ οὐ μόνον ἰδίᾳ πολλοῖς, ἀλλὰ καὶ κοινῇ περὶ πᾶσαν ἡμῶν τὴν αὐτοῦ πόλιν τε καὶ χώραν ἐν διαφόροις καιροῖς ἀμετρον ἐν φιλοστοργίας τὴν προστασίαν αὐτοῦ καὶ πρόνοιαν ὁ πανένδοξος Ἀβλοφῆρος Χριστοῦ ἐπέδειξεν, τὸ καὶ πάλιν ἐνδείκνυται· οὐδὲ γὰρ λήγει ποτὲ ἢ πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ εὐπλαγχνία, ὡς οὐδὲ ὁ πρὸς τοὺς μετανοῦντας ἁμαρτωλοὺς ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Διὰ βραχέων σαφηνίσω τῆς ἀληθείας ἔχων ἔτι μάρτυρας συνήλικας πολλοὺς· βαρβαρισμῶν γὰρ ἰδιῶνους ἀπάτου ποτὲ τῷ πλήθει τῆ θεοφυλάκτου ταύτης τῶν Θεσσαλονικαίων ἐπιβρίσαντος πόλει, περὶ οὗ σὺν Θεῷ φωνα εὐκαίρως ἐν τοῖς κατόπι διαληψύμεθα· κἀντεῦθεν μετὰ τὴν ἐκείνου ἀναχώρησιν ἀσπρόν λιμοῦ τὴν πόλιν ἅμα καὶ τὴν ὅλην χώραν συνέχοντος διὰ τὸ πρῶτον μὲν τὴν ἰσόψακτον ἐκείνην τῶν βαρβαρισμῶν πληθὺν ἅπαντα τὰ ἐκτὸς τῆς πόλεως καταδηκέναι, ὡς καὶ τὸν γόνυ ἐλῆξαι τῆς γῆς κατὰ τὸ γεγραμμένον· ἔπειτα δὲ καὶ φημισθέντος ἀπανταχοῦ, ὡς ἡ πόλις ἔλλω, μηδὲνα τῶν ἐν πόλει εἰμπορευμένων ἐνταῦθα κατάραι, κίνδυνος ἰσοπαλῆς τῷ πόλεμῳ μετὰ τὴν ἐκείνου διάσωσιν αὐδὲς ἐπήρητο, πάντων ὁ-

F **N**on solum enimvero privatim multis, sed et omni in commune suæ simul et civitati et regioni diversis temporibus suum ex charitate patrociniū providentiamque gloriosissimū certaminum Christi Victorem supra modum exhibuisse, illud, quod hic iterum (neque enim ejus aliquando erga nos, uti nec erga peccatores pœnitentes Dei misericordia, cessat benignitas) narandum occurrit, specimen præbet. Cum multos adhuc veritatis testes æquales habeam, paucis rem declarabo. Postquam in hanc custoditam a Deo Thessalonicensium civitatem impetum aliquid, qua de re, dante Deo, in subsequentibus suo tempore dicere instituemus, gens barbara, multitudine infinita fecisset ὁ; hincque post eorum discessum fames valida civitatem simul ac totam regionem premeret, primum quidem quod illa barbarorum multitudo, arenæ similis, quæ extra civitatem erant, omnia, ita ut nec terræ pulverem secundum quod scriptum est intactum

F
Sanctus
Thessalonicæ,
same post
bellum pres-
sæ.